

20
22

AkzoNobel

Värv kui kunst —

Tiit Pääsuke
„A, B, C...” (fragment)
2020
Foto: Taavi Piibemann

Veiko Klemmer
„Sinine hõljuv laine“
2019–2020
Tehnika: õli, lõuend, puit, 180 x 260 x 5 cm
Foto: Stanislav Stepaško

JAANUAR – VEEBRUAR

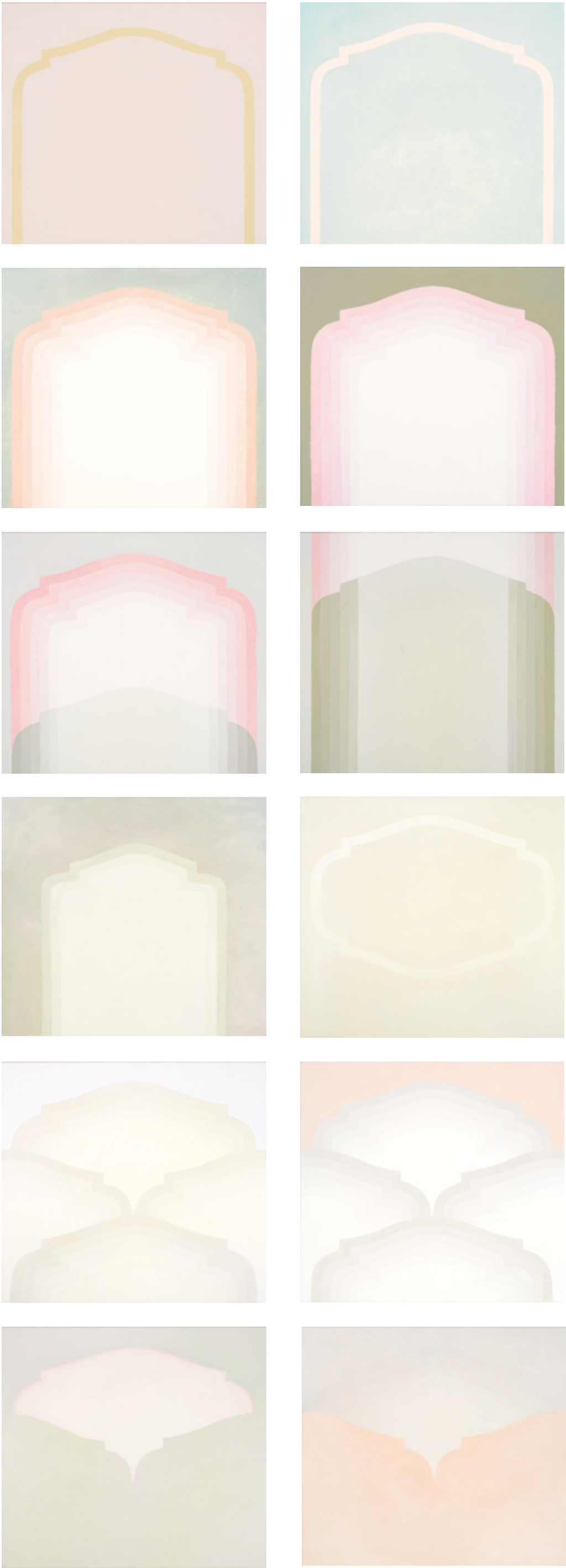
L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	

Cloe Jancis
„Kujunemisjärgus“
2018–...
Tehnika: tinditrükk
alumiiniumil ja puitraamil,
85×56,6 cm, 65×43 cm,
43×28,6 cm.
Näitusevaade: Paul Kuimet

MÄRTS – APRILL

T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31		
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

Sirja-Liisa Eelma
14 maali seeriast „Kirjutada oma / sinu nime“
Valmimisaasta 2019–2021
Tehnika: õli lõuendil, à 50 x 55 cm
Foto: Stanislav Stepaško

MAI – JUUNI

K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					

Krista Mölder
„Sa olid lind“
2020
Tehnika: fotoseeria,
varieeruvad mõõdud
Foto: Hedi Jaansoo

JUULI – AUGUST

E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31				

Tiit Pääsuke
 „Värvipildid“
 2020
 Retrospektiivnäitus „Nostalgia“
 Foto: Marju Pottisepp

SEPTEMBER – OKTOOBER

L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R
					1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31				

Robin Nõgisto
 „Olemise tsirkus & Kurgipoiss“
 2021
 Tehnika: Õli, akrüül, aerosoolvärv
 lõuendil, kumbki maal 2 x 3 m

NOVEMBER – DETSEMBER

T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30			
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Kunstikalender 2022

Veiko Klemmer (s. 1985) on maalikunstnik ja disainer, kelle looming käib kahte rada pidi. Üks on sotsiaalkriitiline satiir, mis on kunstniku sõnul küll üpris ebaefektiivne maailma parandamise viis, aga vähemalt kratsib kujundliku asjakohasuse närvi. Teine on abstraktsed vormimängud, kus Klemmer otsib avaruse ja kauguse muljeid, et linnaühiskonna ahistava ekraanikultuse asemel päriselt olemise värvide ja tekstuuride eksootikat avastada.

Klemmer lõpetas 2007. aastal Tartu Ülikooli maalikunsti eriala ja kaitses samas magistriskraadi 2009. aastal. Lisaks mitmetele isikunäitustele on ta osalenud ühisnäitustel nii Eestis kui ka mujal maailmas. 2007. aastal pälvis ta Kalmuse nimelise noore kunstniku stipendiumi, 2008. aastal Eesti Kultuuriministeeriumi välja antava Eduard Wiiralti nimelise noore kunstniku stipendiumi ja 2009. aastal DoRa stipendiumi.

Isikunäitusel „Mida raha eest ei saa“ Draakoni galeriis (18. V–5. VI 2021) pealkirjadeta eksponeeritud teoste kohta on kunstnik öelnud nii: „Ühelt poolt on teoste loomise eesmärk olnud protsess ise. Täpsemalt katsed ruumi pingestamise ja terava meeleseisundi stimuleerimisega, kus kujutisest saab kujund ja vastupidi. Teiselt poolt on neisse kindlasti mõned ühiskondlikus vaimus hõljuvad motiivid ja ideed salvestunud. Samas puudub piltide vaatajatele sõnadeks tõlkimisel üldiselt mõte, sest abstraktsioonidele võib igasuguseid tähendusi omistada.“ See on osa kunstielamuse võlust, kus vaataja pelgalt pildi registreerimise asemel seda ise tunnetades, uurides, võimendades ja ühendades hoopis teose kaasloojaks saab.

Nomineeris Eesti Kunstnike Liit.

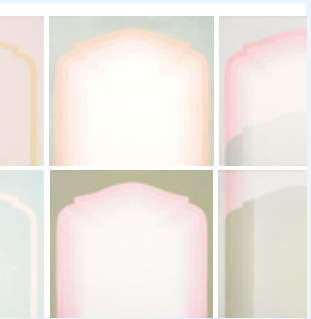
Cloe Jancis (s. 1992) on fotograafia, video ja installatsiooniga töötav kunstnik, keda huvitavad naise igapäevased rollid ja nende rollide täitmisega kaasnevad tunnetuslikud seisundid. Kunstnik viitab isikliku ja avaliku ruumi ühisosale, tuues välja perekondlike ning ühiskondlike rollide kattuvusi. Riided, mööbliesemed või meigitarbed on kõik sellisel viisil tema sageli autoportreelisse loomingusse kaasatud, et nende elementide ja kunstniku enese piirjooned hakkavad omavahel hägustumata.

Jancis on 2018. aastal lõpetanud Eesti Kunstiakadeemia fotograafia eriala ja jätkab vabade kunstide teaduskonnas magistrantuuri. On eksponeerinud oma loomingut nii rühma- kui ka isiknäitustel.

Hiljuti osales ta Eesti Kaasaegse Kunsti Muuseumis toimunud rühmanäitusel „Kaugete meelte kuma“ (kuraator Laura Toots, 5. VI–18. VII 2021) kahe teosega. Esiteks oli väljas suuremõotmeline videoinstallatsioon „Osaks saama“ (2021, pimendav kangas, HD video, 16 min katkematus kordusesituses). See on avarasse tekstiilist „sambasse“ peitunud videoteos, milles näeme tugevat sobitumis- ja sulandumissoovi – kunstnik võõpab selles nii enda kui ka vaataja üle intiimsuse ja rahu pooltaheda värviga. Samal näitusel eksponeeritud Jancise fotolavastuste seeria „Kujunemisjärgus“ (2018–...), mis jätkub tulevikuski, on aga inspireeritud elulisest ruumipuudusest.

Värv on Jancis loomingu alati olulisel kohal. Teoste kogu palett laseb kunstnikul kõnelda vaatajale oma lugu.

Nomineeris Eesti Kaasaegse Kunsti Muuseum.

Sirja-Liisa Eelma (s. 1973) on kontseptuaalne maalikunstnik, kelle pildi-keelt iseloomustavad visuaalselt minimalistlikud struktuurid, aeglased vormilised muutumised ning vaikuse, valguse ja tühjuse esteetika. Kunstniku valdavalt pastelne palett on nüanssideni paika timmitud ja paistab silma täpsete gradatsioonidega, kompositsioonis domineerib sümmeetria. Töötab enamasti seeriate kaupa, pannes eksponeerimisel rõhku teoste ja ruumikonteksti koosmõjule.

Ta on 1996. aastal lõpetanud Eesti Kunstiakadeemia maalikunsti eriala magistriskraadiga ja 2018. aastal astunud sealsamas doktorantuuri. 2016. aastal tunnustati teda Konrad Mäe nimelise maalipreemiaga. Tema teoseid leidub era- ja muuseumikogudes. Näituseelus on ta nii Eestis kui ka välismaal tegutsenud alates 1990. aastate teisest poolest.

Tallinna Kunstihoone galeriis eksponeeritud näitusel „Korduvad mustrid“ (koos Mari Kurismaaga, kuraator Tamara Luuk, 29. I–4. IV 2021) oli väljas Eelma maalisari „Kirjutada oma / sinu nime“ (2019–2021), mis tugineb ühe kujundi varieeruvale kordusele. Kunstniku mälupeilidel põhinevat kujundit võib seostada mõne arhitektuurilise motiivi, näiteks uksepiida või peegliraamiga, aga ka elusloodusest pärit lilleõie, linnusule või tiiva vormiga.

Oma maalides on kunstnik kasutatud osaliselt ka hõbe- ja kuldpigmenti, mis õige nurga alt valguse langedes paneb maalipinna kergelt peegeldama. Seeria taustast on ta pikemalt kirjutanud ajakirjas Vikerkaar (2020, nr 6).

Nomineeris kvartaliajakiri KUNST.EE.

AkzoNobel

Värv kui kunst

Krista Mölder (s. 1972) on fotokunstnik, kelle looming keskendub peaaegselt ruumile ning vaatajakogemusele. Tema valdavalt inimitühjad ja tegevusvabad fotod ning videod on täidetud pigem puhta potentsiaaliga – kui Mölder üldse midagi kaardistab, siis kaardistab ta perspektiivide kontuure ja võimaluste piirjooni. Kunstnik pildistab keskformaatikaameraga filmile ning enamasti tulemust digitaalselt ei manipuleeri.

Ta on õppinud geograafiat Tartu Ülikoolis (BSc, 1994), fotograafiat Tartu Kõrgemas Kunstikoolis (BA, 2001), Westminsteri Ülikoolis (MA, 2004) ja Eesti Kunstiakadeemias (MA, 2006). Näitustel on ta osalenud alates 2000. aastate algusest. 2020. aastal premeeriti kunstnikku Eesti Kultuurkapitali kujutava ja rakenduskunsti sihtkapitali aastapreemiaga.

Tema teoseid on nii era- kui ka muuseumikogudes.

Mölder fotoseeria isiknäitusel „Sa olid lind“ Temnikova ja Kasela galeriis (28. XI 2020–24. I 2021) on sündinud eriolukorra ajal, mõtestades sunnitud isolatsiooni kui võimalust unistada ja koguda jõudu uueks hoovõtuks. Talle omane poeetiline pildikeel on selge narratiivi asemel üles ehitatud teatud tundmuse ja meeleolude edasiandmisele, kasutades selleks mõnd hästi valitud kujundit. Seekord on selleks keskseks kujundiks katte all lendutõusu ootav purilennuk, mis isegi puhkeseisundis kannab endas ideed haavatavusest ja kontrollist, kuid kõige üldisemalt ka vabadusest.

Värvil ja valgusel on Mölder loomingus keskse sõnumi edasiandmisel oluline roll. Tõstes fotodel korraga esile vaid mõne üksiku tooni, toob Mölder oma töödes esile värvi kujundliku ja emotsionaalse potentsiaali.

Nomineeris Eesti Kunstimuuseum.

Tiit Pääsuke (s. 1941) on maaliklassik, keda on nimetatud parimaks koloristik Eesti kunstiajaloo (Konrad Mäe kõrval). Teda on samuti peetud üheks siinse maalikunsti juhtfiguuriks nii 1970. kui ka 1980. aastatel. Enam kui 60 aasta pikkuse karjääri jooksul on tal toimunud rohkesti isiknäituseid ning ta on osa võtnud ka suurest hulgast rühmanäitustest nii Eestis kui ka välismaal.

Pääsuke õppis aastatel 1957–1962 Tartu Kunstikoolis, seejärel 1962–1963 ja 1966–1971 Eesti Riiklikus Kunstiinstituudis ehk praeguses Eesti Kunstiakadeemias. Paralleelselt nii kunstniku kui ka maaliõppejõuna tegutsenud Pääsuke on saanud lugematul hulgas kunstipreemiaid. Ta õpetas joonistamist ja maalimist Eesti Kunstiakadeemias enam kui 40 aastat, olles eeskujuks paljudele andekatele maalijatele. Tartu Kunstimuuseumis toimunud Pääsuke retrospektiivnäituse „Nostalgiata“ (kuraator Joanna Hoffmann, 23. X 2020–25. IV 2021) tuules omistati 2021. aasta alguses Pääsukele ka Eesti Vabariigi kultuuripreemia elutöö eest.

Näituse kuraator Joanna Hoffmann on Pääsukest kirjeldanud nii: „Ta on tõeline maag-võlur, kes oskab lõuendil teha värvidega tõelisi imesid kõige tundlikumal, kaunimal ja meisterlikumal moel. Teoste sisu ammutab ta maailmast enese ümber, loodusest, kunstiajaloo, müütidest ja paljust muust ning paneb kõik selle poeetilisel, ent väljapeetud moel loendile. Pääsuke on täielikult pühendunud kõige ehedama maalikunsti loomisele, nimetades seda ka oma armukeseks ja tõeliseks armastuseks.“

Nomineeris Tartu Kunstimuuseum.

Robin Nõgisto (s. 1992) on maalikunstnik, kes kõrvuti maalimisega tegeleb ka videokunsti ja muusikaga. Teda on seostatud selliste märksõnadega, nagu popkunst, psühheedeelia, tänavakunst ja alternatiivne rokk-kultuur. Eriti just viimastel aastatel on Nõgisto tuntust kogunud monumentaalsete seinamaalide tegijana.

Ta on lõpetanud Eesti Kunstiakadeemia maalikunsti eriala 2017. aastal, näitustel osaleb alates 2012. aastast. Ta on üles astunud mitmel ühis- ja isiknäitusel ning teostanud suurejoonelisi tänavakunstiprojekte, luues seinamaalinguid Eesti Kunstnike Liidu ARS-i kunstilinnakule („Karvased, sulelised ja muud loomad“, 2019), Vilniuse kunstiakadeemiale (2019) ja Maleva 25 hoonele Kohtla-Järvel (2021). 2018. aastal nomineeris kvartaliajakiri Kunst.ee Robin Nõgisto maali „The Bio Feel“ Akzo Nobeli kunstipreemiaks.

Maalipaariik „Olemise tsirkus & Kurgipoiss“ oli eksponeeritud kunstniku isiknäitusel „Pildirahvas“ Tallinna Linnagaleriis (kuraator Tamara Luuk, 30. VII–26. IX 2021). „Robini tööd ei vali seltskonda, need pikendavad lapse unenägusid ja annavad poolpimedale vanureile tagasi nägemise, need eelistavad inimest tänavalt ja rokifänni rafineeritud maitsega kõrgkunsti- ja muusika austajale,“ on öelnud näituse kuraator Tamara Luuk.

„Kui maalin, siis sõnad ja selgitamine ajab kõik segasemaks. Taj, tunded ja sõnad on erinevad maailmad,“ kommenteerib kunstnik. „Ma püüan iga tööga midagi erinevat. [...] Teadmatus on viljakas pinnas ja vahel tundub, et ma üllatan iseennast kõige rohkem. [...] Maal pakub mulle tuge ka siis, kui asjad on käest ära, näen siin väga suurt lootust.“

Nomineeris Tallinna Kunstihoone.